

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR. 103/CA

Ședința publică de la 28 Ianuarie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător ~~XXXX~~ - (...)

Grefier (...)

Pe rol judecarea recursului în contencios administrativ și fiscal declarat de recurenta reclamantă - (...), cu domiciliul în (...), str. (...), nr. (...), bl. (...), sc.(...), ap.(...), împotriva Sentinței civile nr. 147/28.09.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 2097/118/2017 în contradictoriu cu intimata pârâtă – **C.N. (...) SA CONSTANȚA**, cu sediul în (...), Incinta (...), Gara Maritimă și intervenientul în interes alăturat - (...), cu domiciliul în (...), str. (...) nr. (...), județ (...), având ca obiect - anulare act administrativ.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din 21.01.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, iar completul de judecată având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 28.01.2019, pentru când;

C U R T E A

Asupra recursului de față:

Prin cererea adresată Tribunalului Constanța Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, înregistrată sub nr. 2197/118/2017, reclamanta (...) în contradictoriu cu C.N. (...) Constanța a solicitat pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună anularea documentului intitulat „*Proces verbal privind verificarea și evaluarea conformității administrative și eligibilității dosarelor privind candidatura pentru funcția de Director General și Director Economic*” publicat în data de 27.01.2017, întreaga procedură de selecție care a precedat acest document, precum și documentele ulterioare publicate.

Prin sentința civilă nr. 1476/28.09.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța s-a respins contestația ca nefondată în cauza privind pe reclamanta (...) în contradictoriu cu pârâta CN (...).

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta (...) care a criticat-o ca fiind nelegală, cu indicarea temeiului de drept art. 488 alin.5 și 8 CPC.

Prima critica are în vedere că deși prin dispozitivul sentinței recurate, instanța de fond respinge acțiunea ca nefondată, în considerentele deciziei, fila 10 primul paragraf, reține "astfel, aprecierile subiective ale reclamantei în sensul menționat anterior apar ca neîntemeiate în condițiile în care nu se face dovada existenței unuia interes determinant, respectiv folosul practic care ar putea fi realizat în concret prin promovarea cererii, reținându-se totodată că un subiect de drept privat nu poate invoca teza vătămării aduse interesului public decât în subsidiar, în situația în care acesta ar decurge în mod logic din vătămarea dreptului său subiectiv ori a interesului legitim privat prin raportare la dispozițiile art. 1,8 și 18 din Legea nr. 554/2004".

În raport de aceste considerente, apreciază că instanța de fond s-a pronunțat pe excepția lipsei de interes a reclamantei fără a pune în discuția părților acest aspect.

Astfel, din întreaga motivare a sentinței civile ce formează obiectul prezentului recurs se poate constata că nici una din părți nu i s-a cerut să pună concluzii pe aspectele ce formează considerentele determinate ale hotărârii judecătorești menționate.

Instanța nu poate pronunța hotărârea reținând aspecte pe care nu le-a pus, în prealabil, în discuția părților, în caz contrar, hotărârea pronunțată este supusă casării pentru motivul prevăzut de art. 488 pct. 5 CPC.

Ca urmare a celor expuse, solicită să se dispună anularea hotărârii recurate, iar, ca urmare a rejudecării, să se dispună anularea hotărârii menționate și admiterea cererii de chemare în judecată.

Al doilea motiv de recurs, cel prevăzut de art. 488 alin. 8 din Codul de Procedură Civilă și raportat la aceste prevederi înțelege să invoce aplicarea greșită a următoarelor norme de drept material care se regăsesc în hotărârea atacată.

Aplicarea greșită a art.18,29,35 și 64 din OUG nr. 109/2011 aprobată prin Legea nr. 111/2016.

Prin plângerea formulată a criticat decizia prin care a fost demarată, organizată procedura privind ocuparea funcției de Director General și Director Economic din cadrul (...)SA Constanța, sens în care arată că pârâta nu a respectat prevederile art. 18,29,35 și 64 din OUG nr. 109/2011 aprobată prin Legea nr. 111/2016.

Anunțul privind selecția directorului general și directorului economic a fost publicat cu nerespectarea prevederilor art. 35, alin.6 din OUG nr. 109/2011 modificată și completată prin Legea nr. 111/2016.

Cu privire la această critică instanța de fond, analizând probatoriul administrat în cauză a reținut că „Președintele Consiliului de Administrație a dispus publicarea anunțului privind desfășurarea selecției potrivit art. 35 alin. 6 din OUG nr. 109/2011, acesta fiind publicat în cele două ziare nominalizate, în data de 27.12.2016, fiind prezentate și condițiile de participare pentru cele două funcții, etapele procedurii de selecție, termenul de depunere a candidaturilor, respectiv de 30 de zile de la publicare”.

Analizând prevederile legale incidente cât și aspectele reținute de instanța de fond este evident că anunțul prin care a fost demarată procedura de selecție pentru funcția de director Director General și Director Economic din cadrul Companiei (...)SA Constanța, NU respectă prevederile art. 35 alin.6 din OUG nr. 109/2011, în sensul că nu a fost publicat în două ziare economice și/sau financiare de largă răspândire.

Prevederile exprese ale legii se referă în mod evident la cel puțin două ziare economice și/sau financiare de largă răspândire din perspectiva fără echivoc a publicului țintă vizat, respectiv a cititorilor acestora ca fiind profesioniștii în domeniul de referință, a accesibilității naționale și eventual internaționale, și nicidecum o referire simplistă așa cum vrea să sugereze pârâta la două ziare având rubrici editoriale economice și ediții on-line, categorii în care s-ar încadra cele două publicații, (...) și (...).

Existența secțiunilor economice și/sau financiare în cotidienele respective nu le transformă în ziare economice și/sau financiare, al căror conținut editorial este unul de specialitate, prin urmare apreciază că o publicație locală cu conținut general nu poate fi echivalentul unui ziar economic conform spiritului articolului de lege.

Totodată, instanța de fond a reținut că „raportul privind activitatea site-ului (reclamantei) pârâtei relevă faptul că în perioada 27.12.2016-27.01.2017 rubrica privind anunțul de recrutare a fost accesat de 37 de ori toate accesările fiind finalizate cu succes”. Aceste aspecte sunt, însă, nesuținute de pârâtă întrucât din probatoriul administrat nu rezultă data efectivă de accesare ci un interval de timp, documentul la care se face trimitere neconținând aceste informații, accesările putând a fi făcute în ultimele 1-2 zile, când link-ul era accesibil efectiv.

Așa cum a arătat în fața instanței de fond, reclamanta a consultat în cursul lunii ianuarie 2017, în nenumărate rânduri, web-site-ul oficial al Companiei, și a constatat că până în data de 20.01.2017 nu apărea nici un anunț de recrutare management privat în afara celor publicate în 2014, ulterior a fost afișat un text sub forma unui link aparent care nu putea fi deschis, acesta devenind link accesibil abia după data de 25.01.2017.

Analizând respectivul link a constatat că anunțul nu avea dată și număr de înregistrare, iar în conținutul acestuia se făcea referire la un termen de 30 de zile pentru depunerea candidaturilor. Abia din studierea textului anunțului, reclamanta a constatat menționarea publicării acestuia în data de 27.12.2016 în (...) și (...), termen de la care începea perioada de 30 de zile, iar la momentul existenței efective a posibilității descărcării acestuia de pe web-site-ul Companiei termenul expirase deja.

Prin urmare, reclamanta a luat la cunoștință de ziarele unde a fost publicat anunțul numai după ce link-ul de pe web-site-ul companiei a putut fi accesat, urmat de consultarea la bibliotecă a respectivelor publicații, ele nemaifiind disponibile on-line pe secțiunea de anunțuri.

Mai mult, din analiza anunțului propriu-zis de selecție management privat rezultă faptul că fișierul tip pdf are data de creare 05.09.2011 și data ultimei modificări 09.01.2017. Astfel, susținerea pârâtei cu privire la faptul că anunțul a fost postat pe web-site în data de 27.12.2016 în același timp cu publicarea anunțurilor în cele două ziare, nu se potrivește cu situația de fapt, având în vedere că data ultimei modificări este 09.01.2017.

În ceea ce privește procedura de desemnare a Directorilor și Ordinea de realizare a selecției Administratorilor și Directorilor recurenta reclamanta arată că procedura de selecție a fost făcută cu nerespectarea prevederilor art. 29 alin. 5 coroborată cu art. 35 alin.4 din OUG 109/2012.

Consideră că în mod eronat instanța de fond a reținut faptul că, dispozițiile art. 35 alin. 4 din OUG nr. 109/2011, „nu instituie obligativitatea ca procedura de selecție să fie asistată sau că selecția să fie efectuată de un expert independent, persoană fizică sau juridică specializată în recrutarea resurselor umane, ale căror servicii sunt contractate în condițiile legii”, întrucât din interpretarea și analizarea textului de lege rezultă că consiliul de administrație are două posibilități:

1.consiliul de administrație derulează procedura de selecție a directorilor asistat de un expert independent SAU,

2.procedura de selecție este realizată de către un expert independent specializat în recrutare resurse umane.

Prin urmare, varianta ca selecția să fie realizată chiar de consiliul de administrație (alcătuit din membri provizorii), nu este o posibilitate prevăzută de lege, contrar celor susținute de pârâtă și nici nu a fost aprobată de Consiliul de Administrație al Companiei sau da AGA, așa cum voi demonstra în continuare.

Suplimentar, în demararea și derularea procesului de selecție membrii Consiliului de administrație nu au ținut cont nici de prevederea expresă din Statutul societății, art. 20 (1), care statuează clar „Consiliul de administrație poate decide să fie asistat sau ca selecția să fie efectuată de un expert independent, persoană fizică sau juridică, specializată în recrutarea resurselor umane, ale cărui servicii sunt contractate în condițiile legii”.

În acest sens solicită să i se pună în vedere pârâtei să depună punctul de vedere al Ministerului Finanțelor în legătură cu privire la ordinea de selecție impusa de Legea 111/2016, mai întâi administratorii (membri definitivi ai C.A.) și abia apoi Directorul General și Directorul Economic. De asemenea solicită instanței să pună în vedere intimatului să depună punctul de vedere al acționarului minoritar Fondul Proprietatea, punct de vedere prin care acesta contestă selecția ca fiind nelegală.

Cu privire la această critică recurenta arată ca etapele ce trebuiau parcurse, așa cum a recomandat și Comitetul de Nominalizare și Remunerare, erau: desemnarea unui expert, persoană fizică sau juridică, cu experiență în recrutarea resurselor umane, derularea selecției membrilor consiliului de administrație în conformitate cu prevederile OUG 109/2011 modificată și aprobată prin Legea 111/2016, urmată ulterior de selecția directorului general și a directorului economic al Companiei.

Raportul nr. 1 al CNR/25.11.2016 conține propunerea de anunț pentru selecția Directorului General și a Directorul Executiv și acesta a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație nr. 24/28.11.2017.

Raportul nr. 2 al CNR/21.12.2016, raport care propune membrilor consiliului de administrație un alt text pentru anunțul de selecție al directorului general și al directorului economic comparativ cu cel aprobat inițial, dar în care nu se specifică varianta de selecție supusă aprobării, respectiv selecția se realizează de către Consiliul de administrație asistat de un expert independent sau procedura va fi derulată doar de un expert independent. Raportul nr. 2 a fost aprobat printr-o așa zisă corespondență electronică purtată între membrii consiliului de administrație în perioada 20-21 decembrie 2016, corespondență neconfirmată ulterior printr-un document formal semnat fizic, ceea ce duce la nulitatea acestuia fiind un act întocmit cu încălcarea prevederilor statutare.

O alta încălcare a procedurii este și accesul la documentele menționate a Directorului General aflat în funcție, care le-a „aprobat” în calitatea sa de administrator provizoriu, acesta având acces la informații înainte de a fi publicate și, coroborat cu lipsa de transparență a procedurii, a condus la depunerea candidaturii doar de către sine însuși.

Prin urmare, susținerea instanței potrivit căreia „administratorii companiei au fost numiți potrivit Hotărârii AGOA nominalizate și atașate”, este nesusținută de probatoriul administrat, întrucât hotărârile atașate se refera la numirea administratorilor provizorii, având un mandat limitat pe o perioadă de 4 luni, prelungită ulterior cu încă 2 luni și nicidecum de numire a administratorilor definitivă după parcurgerea procedurii de selecție prevăzută de OUG 109/2011, aprobată prin Legea 111/2016.

Referitor la „scrisoare de așteptări”, se arată că instanța de fond reține că aceasta „a fost înaintată potrivit înscrisurilor atașate la data de 30.03.2017, făcând parte din etapa a III-a selecției care presupune publicarea scrisorii de așteptare și a listei scurte de candidați”, fără însă a verifica și când a fost publicată „lista scurtă a candidaților”.

În acest sens se susține că ulterior derulării etapei 1 de selecție care a avut loc în data de 27.01.2017, a fost postat pe web-site-ul companiei în data de 07.03.2017 un document intitulat „Lista scurtă candidați” întocmit în data de 10.02.2017 și înregistrat în data de 13.02.2017 în urma așa-zisei parcurgeri a etapei a-2-a din procedura de selecție și evaluare, respectiv susținerea interviului de către „candidații admiși”. Din respectiva listă rezultă că, singurii participanți care au fost declarați eligibili după analiza candidaturilor de către doamna secretară a directorului general în funcție, fiind de fapt singurii care au avut acces la informația respectivă, aceștia fiind în același timp atât organizatori ai procedurii, cât și evaluatori și candidați.

Deși parcurgerea acestei etape a avut loc în luna februarie 2017, postarea documentului respectiv s-a făcut în data de 07.03.2017, după aproximativ o lună și s-a retras de pe web-site-ul companiei în ziua următoare postării, respectiv în data de 08.03.2017.

Mai mult, abia după transmiterea plângerii prelabile de către reclamantă la Ministerul Transporturilor, s-au întreprins demersurile privind elaborarea de către acționarul principal a Scrisorii de așteptări, document absolut obligatoriu a fi elaborat și aprobat prin ordin de ministru, anterior inițierii procedurii de selecție a administratorilor definitivă, conform prevederilor normelor de aplicare ale OUG nr. 109 actualizată și a Legii nr. 111/2016.

Scrisoarea de așteptări, anexa la Ordinul Ministrului Transporturilor nr. 374/29.03.2017, a fost publicată pe web-site-ul paratei în data de 30.03.2017, iar ulterior a fost repostat și documentul retras în data de 08.03.2017, care conținea lista scurtă a candidaților admiși în urma susținerii interviului în data de 10.02.2017, etapa parcursă anterior aprobării Scrisorii de așteptări.

Prin urmare, pârâta a postat pe web-site-ul oficial, într-o încercare aparentă de respectare a pașilor procedurali, documente elaborate în ordine inversa cronologiei firești a etapelor parcurse.

De asemenea, reținerile instanței de fond cu privire la faptul că „în acest sens sunt de remarcat și dispozițiile art. 64 ind.4 din același act normativ potrivit cu care în caz de vacanță a unuia sau mai multor posturi de directori, procedura de selecție se declanșează, prin grija președintelui consiliului de administrație sau supraveghere, în termen de 30 de zile de la vacantare”, nu pot fi reținute având în vedere faptul că procedura de numire a directorilor

urmare vacantării este una specială, prevăzută expres de lege și este complet diferită de selecția directorilor prin parcurgerea unei proceduri competitive (concurs de selecție).

În drept a invocat dispozițiile art. 488 alin. 5 și 8 CPC, Legea nr. 554/2004 și OUG nr. 109/2011 aprobată prin Legea nr. 111/2016.

Intimata pârâtă CN (...)SA a depus la dosar întâmpinare, pe cale de excepție a invocat nulitatea recursului pentru neindicarea motivelor de casare. Pe fond a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea sentinței pronunțată de instanța de fond ca fiind legală și temeinică.

Solicită intimata parata să se constate că motivele expuse prin punctul I al cererii de recurs, privind modul de soluționare de către instanța de fond a excepției lipsei de interes, nu se încadrează în motivul de casare invocat, respectiv art. 488 alin. 5 CPC. Astfel, în fața instanței de fond nu a fost invocată excepția lipsei de interes nici de către pârâtă nici de către instanța, aspectele privind folosul practic și interesul determinant fiind apărări de fond, cu atât mai mult cu cât instanța a soluționat acțiunea pe fond și nu pe cale de excepție, după cercetarea aprofundată a cauzei sub toate aspectele.

De asemenea, solicită să se constate că motivele expuse prin punctul II al cererii de recurs, privind pretinsa nerespectare a unor articole din OUG 109/2011, nu se încadrează în motivul de casare invocat, respectiv art. 488 alin.8 CPC, iar simpla reevocare a aceluiași considerente din cererea introductivă prin cererea de recurs nu poate fi considerată ca fiind o motivare a recursului.

Pe fondul criticilor a susținut că sub aspectul interesului, care se constituie într-un element definitoriu al unui demers judiciar, prima instanța a analizat condiția vătămării unui drept ori interes recunoscut de lege și care este strâns legată de faptul ca aceasta vătămare trebuie să rezulte dintr-un act administrativ sau din refuzul nejustificat al unei autorități publice de a rezolva o cerere a reclamantului privitoare la un drept sau interes recunoscut de lege, ori de nerezolvarea în termenul legal.

Pe de altă parte, potrivit poziției procesuale a reclamantei, instanța a constatat în mod corect ca anunțul în vederea participării la selecție a fost publicat în ziarele ~~XXXXXXXXXX~~ și (...), la rubrica oferte de angajare și respectiv pe pagina de internet a companiei precizează și ca în contextul în care nu exista nicio normă legală care să clasifice organele de presă, Legea 3/1974 fiind abrogată prin Legea 95/2012.

Totodată, în ceea ce privește raportul privind activitatea sit-ului reclamantei s-a constatat ca acesta releva faptul ca în perioada 27.12.2016 - 27.01.2017, rubrica privind anunțul de recrutare a fost accesat de 37 de ori toate accesările fiind finalizate cu succes, de unde rezulta ca simt nereale criticile recurente în sensul ca accesarea a fost imposibilă.

În ceea ce privește critica reclamantei cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 29 paragraful 5 din OUG 109/2011 se arată ca instanța a apreciat corect ca directorii, indiferent dacă sunt selectați din cadrul consiliului de administrație sau din afara acestuia, sunt numiri de consiliul de administrație la recomandarea comitetului de nominalizare în urma unei proceduri de selecție pentru poziția respectivă, desfășurată după numirea membrilor consiliului de administrație potrivit art. 29 din aceasta normă.

Cu referire la situația provizoratului unor membri ai Consiliului de Administrație, instanța de fond a constatat ca dispozițiile art. 64 ind. 4 din OUG 109/2011, pe fondul vacantării a unui sau mai multor posturi de directori, procedura de selecție a fost legal declanșată prin grija președintelui consiliului de administrație sau supraveghere, în termenul de 30 de zile de la vacantarea pozițiilor vizate de selecție.

Relativ la scrisoarea de așteptări, prima instanța a constatat de asemenea ca aceasta a fost înaintată la data de 30.03.2017 și ca aceasta a făcut parte din etapa a III-a a selecției, care presupune publicarea scrisorii de așteptări și a listei scurte de candidați și astfel a apreciat ca nu se susțin criticile reclamantei din cererea introductivă de instanța.

Intimata parata susține ca în mod corect instanța de fond a reținut ca în raport de aspectele analizate, reclamanta nu a invocat și nici nu a probat faptul ca ar fi îndeplinit condițiile pentru participare la selecție și ca ar realiza demersuri în vederea depunerii

candidaturii, demersuri care nu ar fi fost finalizate prin raportare la eventuala nerespectare a procedurii de selecție și la dispozițiile legale anterior menționate.

Astfel, în mod corect s-a apreciat ca susținerile subiective ale reclamantei apar ca neîntemeiate, în condițiile în care nu se face dovada existenței unui interes determinant, respectiv folosul practic care ar putea fi realizat în concret prin promovarea cererii, reținându-se totodată ca un subiect de drept privat nu poate invoca teza vătămării aduse interesului public decât în subsidiar, în situația în care acesta ar decurge în mod logic din vătămarea dreptului sau subiectiv ori a interesului legitim privat prin raportare la dispozițiile art.8 alin. 1 ind. 1 din Legea nr. 554/2004.

Prin urmare este de netăgăduit ca instanța de fond s-a aplecat cu rigurozitate asupra cauzei, în limitele investirii și prin raportare la probatoriile administrate și ca în acest context, constatând ca nu se susțin elemente de nelegalitate în sensul reclamat, a pronunțat hotărârea de respingere a cererii pe fond și nicidecum pe cale de excepție, astfel cum în mod insidios alegheaza recurenta în aceasta faza procesuala.

La data de 26.02.2018 recurenta reclamantă a depus la dosar răspuns la întâmpinare, solicitând respingerea excepției nulității recursului invocată de intimată și înlăturarea apărărilor formulate ca nefondate.

Prin încheierea de ședință din 23.04.2018, instanța a pus în vedere intimății să depună la dosar înscrisuri privind punctul de vedere al acționariatului minoritar Fondul proprietatea.

La data de 18.05.2018 intimata CN [REDACTED] SA a depus la dosar precizări și înscrisuri, respectiv adresa nr. 554.012-554.013/10.04.2017/10.04.2017 emisă de Ministerul Finanțelor Publice ca răspuns la solicitările Ministerului Transporturilor privind numirea directorilor de către consiliul de administrație.

Prin încheierea de ședință din 03.09.2018 Curtea a respins excepția nulității recursului, excepția netimbrării recursului pentru motivele reținute în cuprinsul încheierii.

La data de 15.10.2018 s-a depus la dosar de către (...), cerere de intervenție în interes alăturat intimății, solicitând admiterea în principiu a cererii de intervenție accesorie formulată în favoarea CN (...) SA Constanța, admiterea excepției lipsei calității procesuale active și a excepției lipsei interesului recurente reclamate. Pe fond, respingerea recursului declarat de reclamantă ca nefondat și menținerea sentinței pronunțată de instanța de fond ca fiind legală și temeinică.

Obiectul cererii de chemare în judecată. Soluția pronunțată de instanța de fond.

Cu titlu preliminar, intervenientul consideră importantă precizarea că recurenta reclamantă nu a participat la selecția organizată de Compania Națională "(...)" S.A. Constanța (aspect confirmat și de aceasta pe parcursul procesului), nedepunând un dosar de candidatură în acest sens.

Cu toate acestea, recurenta reclamantă, deși nu justifică nici calitate procesuală și nici un interes, solicită anularea procesului verbal prin care au fost declarate eligibile dosarele, al său, în funcția de Director General și al doamnei (...), în funcția de Director Economic.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului contradictorialității, pretinsa nepunere în discuția părților a „excepției lipsei de interes” intervenientul arata ca prin întâmpinarea depusă de către intimata pârâtă în cadrul dosarului de fond a fost invocată lipsa de interes, la pagina 6 a întâmpinării, făcându-se vorbire tocmai despre faptul că nu s-a făcut dovada lezării vreunui interes al recurente reclamate. Recurenta-reclamantă a combătut susținerile intimății pârâte prin răspunsul la întâmpinare.

Instanța de fond, date fiind pozițiile procesuale ale ambelor părți de la termenul la care s-au susținut concluziile pe fondul cauzei, a analizat interesul recurente-reclamate nu din perspectiva unei excepții procesuale invocate din oficiu de instanță (caz în care simpla analiză a acestei excepții ar fi făcut inutilă analizarea tuturor susținerilor recurente-reclamate), ci interesul a fost analizat din perspectiva unei apărări de fond, instanța de fond fiind obligată a verifica îndeplinirea condițiilor de admisibilitate din perspectiva art. 8 alin. 1 raportat la art. 2 alin. 1 litera p) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Astfel cum a arătat, aceste apărări de fond rezultaseră din întâmpinare și răspunsul la întâmpinare, pe cale de consecință părțile își exprimaseră deja pozițiile procesuale. Prin

urmare, faptul că aceste apărări nu au mai fost reluate de niciuna dintre părți în susținerile orale de la termenul la care s-au susținut concluziile acestora nu se poate constitui într-un veritabil motiv de recurs, instanța nefiind ținută a obliga părțile să-și susțină punct cu punct, literă cu literă, susținerile scrise în cadrul susținerilor orale.

În principal intervenientul înțelege să invoce excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei în promovarea cererii de chemare în judecată.

Reclamanta își justifică interesul în promovarea prezentei acțiuni prin invocarea dispozițiilor art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554 / 2004 iar potrivit textului de lege invocat, persoanele fizice pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului privat.

Astfel cum în mod corect a reținut și instanța de fond, reclamanta nu a făcut dovada că i-a fost încălcat un drept subiectiv sau un interes legitim privat, neputând, pe cale de consecință, să apere un interes legitim public.

Folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii judiciare trebuie să aparțină celui care recurge la acțiune, nefiindu-i îngăduit unei persoane (cu excepția situațiilor în care legiuitorul recunoaște expres legitimare procesuală activă altor persoane decât titularului dreptului) să apere interesul altei persoane ori interesul colectiv (apărarea colectivității fiind recunoscută unor organe ale statului sau unor organisme de specialitate).

Prin urmare, recurenta reclamantă, în calitatea sa de persoană fizică, nu poate acționa ca atare în contenciosul administrativ subiectiv decât dacă și sub condiția în care dovedește că este titulara unor drepturi subiective sau interese legitime private și, ca atare, nu poate formula o acțiune în contencios obiectiv, respectiv de a cere anularea unui act administrativ pornind de la premisa lezării unui interes legitim public, decât dacă și sub condiția în care probează că vătămarea interesului legitim public exhibit decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau interesului legitim privat, protejat legal prin dispozițiile art. 8 din Legea 554/2004.

Totodată intervenientul invocă excepția lipsei de interes, excepție de fond (vizează încălcarea cerințelor interesului - condiție de exercițiu a acțiunii civile), absolută (se încalcă norme de ordine publică) și peremptorie (admiterea sa conduce la împiedicarea soluționării fondului cererii) a recurentei reclamante de a formula contestația.

Interesul judiciar reprezintă rezultatul pe care părțile îl urmăresc în proces sau avantajul judiciar pe care fiecare din părți speră să îl obțină în favoarea sa.

Interesul este recunoscut unanim ca fiind una din condițiile de exercițiu ale acțiunii civile. Astfel, interesul trebuie să îndeplinească anumite condiții: să fie legitim, personal, născut și actual, aceste condiții trebuind a fi întrunite cumulativ.

Prin legitimarea interesului se înțelege conformitatea sa cu legea și cu regulile de conviețuire socială.

Legitimarea interesului de a acționa în justiție implică, pe de o parte, afirmarea unui drept subiectiv civil ocrotit de lege iar, pe de altă parte, ca exercițiul acestui drept să fie făcut în conformitate cu scopul său economic și social.

În acest sens face trimitere la dispozițiile art. art.1 alin.1, art. 8 alin.1, art. 2 alin.1 lit.a din Legea nr. 554/2004.

Pentru a se considera că are interes în promovarea prezentei acțiuni în contencios administrativ, recurenta reclamantă trebuia să fie beneficiara unui drept subiectiv ori să aibă un interes legitim pe care autoritatea publică pârâtă are obligația să-l respecte, cerințe impuse de art. 1 din Legea nr. 554/2004.

Condiția vătămării unui drept ori interes recunoscut de lege este strâns legată de faptul că această vătămare trebuie să rezulte din actul administrativ a cărui anulare se cere sau din refuzul nejustificat al intimatei-pârâtei de a rezolva cererea recurente-reclamante privitoare la un drept.

În cazul în speță, recurenta-reclamantă nu a făcut dovada atât a „interesului” referitor la participarea la procedura de selecție, cât și a „interesului” (în sens juridic), ca folos practic al eventualei anulări a actului administrativ contestat. Aceasta deoarece recurenta-reclamantă nu putea (la data selecției) și nu poate (nici la data prezentei) îndeplini condiția eliminatorie

(peremptorie) a experienței de minim 5 ani într-o poziție de management/administrator al unei entități cu profil similar.

Concluzionând, solicită în principal, admiterea excepției lipsei calității procesuale active a recurente-reclamante în promovarea în fond a acțiunii și respingerea cererii ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală sau, în subsidiar, admiterea excepției lipsei de interes a recurente-reclamante în promovarea în fond a acțiunii și respingerea cererii ca fiind lipsită de interes.

Pe fond, intervenientul susține netemeinicia recursului formulat, apreciind că hotărârea pronunțată de instanța de fond este legală.

Referitor la motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 CPC se arată că din analiza considerentelor pronunțate de instanța de fond, argumentele instanței vin să susțină întreaga motivare care a condus la respingerea cererii de chemare în judecată, în niciun caz nu poate fi vorba de o încălcare a principiului contradictorialității.

Inexistența unui interes al recurente-reclamante în a formula cererea a fost invocată de intimata-pârâtă Compania Națională "(...)" S.A. Constanța prin actele de procedură depuse la dosar (fila 6 din întâmpinarea formulată de intimata-pârâtă în fața instanței de fond). Recurenta-reclamantă, la rândul său, prin Răspunsul la întâmpinare prezintă chestiuni legate de pretinsul său interes în promovarea acțiunii.

Respingerea acțiunii formulate de recurenta-reclamanta nu a fost determinată exclusiv și cu caracter decisiv de aceste considerente reținute de instanța de fond. Altfel spus, nu acestea au fost considerentele decisive care au condus la respingerea cererii de chemare în judecată. Simpla analiză a sentinței recurate arată că instanța de fond a analizat fiecare motiv de anulare invocat de reclamantă, răspunzând punctual tuturor criticilor acesteia. Considerentele vizând inexistența unui folos practic nu au fost așadar decisive și nici măcar decizorii în soluționarea cauzei. În niciun caz, în lipsa acestora, sau chiar în situația în care vor fi considerate eronate, soluția procedurală nu poate fi anularea sentinței atacate.

În al treilea rând, analiza instanței de fond se subsumează argumentelor invocate privind incidența unor preținse cauze de nulitate, condiția esențială pentru a se dispune anularea unui act administrativ fiind dovada existenței unei vătămări, conform art. 8 din Legea 554/2004. Acest articol prevede, de asemenea, că apărarea unui interes legitim public poate fi invocată numai în subsidiar, în condițiile existenței unei încălcări a unui drept subiectiv sau interes legitim. În speță, recurenta-reclamantă nu a făcut dovada vătămării și nici a unui interes legitim, aceasta neparticipând la procedura de selecție.

Prin urmare, față de argumentele arătate, sub nicio formă nu se poate dispune anularea hotărârii atacate pentru pretinsul motiv privind încălcarea principiului contradictorialității.

Referitor la motivul de recurs prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8. CPC se arată că la data demarării procedurii nu mai era în vigoare nicio normă legală care să reglementeze clasificarea publicațiilor pe categorii de presă. Mai mult, OUG 109/2011 nu definește noțiunea de ziar economic sau financiar. Așadar, contrar susținerilor recurente-reclamante nu există nicio încălcare a prevederilor legii.

Mai mult decât atât, în privința preținsei imposibilități de accesare, recurenta-reclamantă nu a făcut nicio dovadă în cauză că, în perioada vizată de anunț, a accesat site-ul respectiv. Simplele afirmații ale acesteia în sensul că anunțul nu și-a atins scopul sunt contrazise de nenumăratele accesări și de întreaga argumentație pe care însăși o aduce și din care rezultă că a cunoscut procedura de selecție.

Procesul verbal atacat nu poate fi anulat pe considerente ipotetice privind accesul general al publicului la procedură. De altfel, recurenta-reclamantă este singura care a formulat o astfel de cerere în fața instanței judecătorești și niciuna dintre numeroasele persoane care au accesat anunțul nu au contestat procedura. Așadar, susținerile generale și neprobate că publicul vizat nu a fost informat sunt absolut lipsite de relevanță, și cu atât mai puțin nu pot conduce la anularea actului.

Față de toate aceste aspecte, instanța de fond a reținut în mod corect, conform probatoriului administrat, că președintele consiliului de administrație a dispus publicarea anunțului privind desfășurarea selecției în conformitate cu art. 35 alin. (6) din OUG 109/2011.

De asemenea, instanța mai reține că anunțul de recrutare a fost accesat de 37 de ori, toate accesările fiind finalizate cu succes,

Referitor la procedura de desemnare a directorilor și ordinea de alegere a administratorilor se arată ca textul articolului 29 alin. (5) din OUG 109/2011 prevede că este obligatorie efectuarea selecției candidaților de către un expert independent în ceea ce privește funcția de administrator, nu și în cazul directorilor. Așadar, recurenta-reclamantă susține, în mod eronat, că această procedură se aplică și în cazul selecției directorilor.

Totodată, contrar susținerilor recurente, articolul 35 alin (4) din OUG 109/2011 dispune în mod clar că este opțiunea consiliului de administrație să decidă dacă va fi asistat de un expert sau dacă selecția se va face printr-un expert, neexistând în niciun caz o obligație legală în acest sens. Împrejurarea că norma legală este una imperativă sau nu este lipsit de relevanță față de motivul de nulitate invocat. În speță, consiliul de administrație a optat în sensul nedesemnării unui expert independent, opțiune expres prevăzută de lege. Prin urmare, din interpretarea normelor legale, este limpede că afirmațiile recurente-reclamante sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește situația administratorilor provizorii, se poate observa că recurenta-reclamantă se află într-o eroare când susține că administratorii provizorii sau un consiliul de administrație, în a cărui componență sunt și administratori provizorii, nu ar fi putut realiza procedura de selecție.

În acest sens se arată că prevederile articolului 35 din OUG 109/2011 citate anterior nu fac nicio distincție în privința membrilor consiliului de administrație, din perspectiva duratei mandatului pentru care au fost aleși. Evident că prin aplicarea principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, este nepermisă distincția pe care o sugerează recurenta-reclamantă.

Unica interpretare posibilă a textului este în sensul că procedura de selecție a directorilor este subsecventă alegerii administratorilor. Acest lucru este și logic, de altfel, în condițiile în care puterile directorului, în general, derivă din cele ale consiliului de administrație.

În niciun caz, textul nu poate fi interpretat cu adăugarea distincției propuse de recurenta - reclamantă, inexistentă în conținutul textului - că doar un consiliu de administrație format din membri definitivii poate iniția procedura de selecție.

Si în ceea ce privește critica recurente-reclamante cu privire la scrisoarea de așteptări, intervenientul consideră că și aceasta este netemeinică.

Potrivit art. 2 din Anexa nr. 1 C din HG nr. 722/2016, pe baza scrisorii de așteptări, candidații de pe lista scurtă redactează o declarație de interese. Recurenta-reclamantă susține fără temei că a existat o încălcare a dispozițiilor legale.

Lista scurtă a fost ulterior publicată odată cu scrisoarea de așteptări. Față de publicarea prematură a listei scurte nu se poate susține că a existat o lezare a vreunui interes al recurente-reclamante.

Prin urmare, nu suntem în situația constatării vreunui viciu de legalitate și cu atât mai puțin în situația unei proceduri netransparente. Instanța de fond a reținut, în mod corect, că scrisoarea de așteptări a fost înaintată, potrivit înscrisurilor atașate, la data de 30.03.2017, făcând parte din etapa a III-a a selecției care presupune publicarea scrisorii de așteptare și a listei scurte de candidați.

Pentru toate aceste apărări solicită respingerea recursului formulat.

În drept, a invocat dispozițiile art. 8 din Legea contenciosului administrativ și dispozițiile art. 18 alin. (4), art. 29, art. 35, art. 64 ind. 4 din OUG 109/2011 precum și celelalte dispoziții legale invocate în cuprinsul cererii și/sau aplicabile în speță.

La data de 09.11.2018 recurenta a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea cererii de intervenție formulată de (...), ca fiind inadmisibilă întrucât din conținutul cererii formulate rezultă alte apărări decât cele care au făcut obiectul judecății la instanța de fond.

La data de 12.11.2018 recurenta reclamantă a depus la dosar cerere de suspendare a judecății cauzei până la soluționarea dosarului penal nr. 7525/P/2017 aflat pe rolul IPJ

Constanța în vederea efectuării de cercetări, cerere întemeiată pe dispozițiile art. 413 pct.2 CPC.

Prin încheierea de ședință din 12.11.2018 Curtea a respins cererea de suspendare formulată de recurenta reclamantă, pentru motivele reținute în cuprinsul încheierii.

Analizând legalitatea sentinței recurate din prisma criticilor formulate Curtea apreciază întemeiat recursul pentru următoarele considerente:

Ca prim aspect Curtea constata intervenientul (...)au pus în discuție calitatea procesuala activa a reclamantei și interesul acesteia în acțiunea în contencios administrativ dedusa judecății.

Titularul acțiunii în contenciosul administrativ poate fi orice persoana care se considera vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea, în termenul legal a unei cereri (art.2 alin.1). O persoană fizică se poate adresa instanței de contencios administrativ dacă o autoritate sau o instituție publică aduce atingere unui drept subiectiv sau unui interes legitim.

De asemenea, noțiunea de interes legitim ce poate fi ocrotit pe calea contenciosului administrativ diferă, în conținut, de noțiunea de interes în sensul de condiție de admisibilitate a acțiunii în dreptul procesual civil, deoarece, într-un litigiu administrativ, existența unei vătămări aduse unui drept sau interes legitim se dovedește pe baza probelor administrate, fiind o problema de fond.

În ceea ce privește calitatea procesuala activa a reclamantei problematica este similară; în acțiunea în contencios administrativ calitatea procesuala activă a reclamantei se raportează la calitatea de persoană vătămată printr-un act administrativ emis de o autoritate iar dacă susținerea referitoare la încălcarea unui drept subiectiv sau interesul legitim în cadrul unui raport de drept public, respectiv de drept administrative este o chestiune de fond.

Fata de aceste considerente și având în vedere că, în cauză, Curtea este instanța de recurs și nu de fond calitatea procesuala activa și interesul reclamantei în acțiunea în contencios promovată vor fi analizate ca aspecte de fond.

Calitatea procesuala activă a fost susținută din prisma art.8 alin.1 Legea 554/2004 ori în raport de aceste dispoziții legale Curtea constata ca reclamanta se legitimează în acțiunea dedusă judecății ca persoană fizică vătămată în dreptul de a participa la selecția pentru funcția de director a CN [REDACTED] Constanta prin îndeplinirea necorespunzătoare a publicității organizării concursului. Temeinicia, sau nu, a susținerilor reclamantei fac obiectul analizei pe fond a acțiunii și nicidecum pe calea unei excepții având ca obiect dovedirea calității procesuale active.

Mai mult, dacă în cadrul unei acțiuni civile de drept comun reclamantul trebuie să dovedească folosul practic urmărit prin recurgerea la procedura judiciară, aceasta fiind o condiție esențială pentru exercitarea dreptului la acțiune, în litigiul de contencios administrativ interesul legitim pe care partea îl invocă nu se confundă cu folosul practic, ci reprezintă, astfel cum rezultă din definiția dată de art.2 alin.1 lit.p din Legea nr.554/2004 „posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat”.

De asemenea, art.2 alin.1 lit.a prevede că persoană vătămată este „orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim”.

Din dispozițiile citate coroborate și cu art.1 Legea 554/2004 rezultă că partea se poate considera persoană vătămată și se poate adresa instanței de contencios administrativ doar în situația în care justifică un drept subiectiv sau interes legitim propriu, deoarece doar prin încălcarea acestora de către autoritatea publică se naște un raport de drept administrativ.

De aceea, Curtea consideră că dovedirea interesului legitim privat sau a dreptului subiectiv pretins încălcate de autoritatea pârâtă reprezintă o condiție ce ține de calitatea procesuală activă a reclamantului, acesta trebuind să dovedească identitatea între cel ce se adresează instanței și partea implicată în raportul de drept administrativ, respectiv persoana vătămată prin acțiunea sau inacțiunea autorității publice, care nu poate fi decât titulara unui drept subiectiv civil sau a unui interes legitim.

În prezenta cauza, Curtea constata ca lipsa de interes a reclamantei în promovarea acțiunii a fost invocată din perspectiva faptului ca aceasta nu a avut calitatea de participant la selecție astfel încât nu justifică un interes actual în solicitarea de anulare a concursului.

Demersul judiciar al reclamantei a fost determinat de îngrădirea dreptului de a participa la selecție invocând ca motiv de nelegalitate tocmai încălcarea regulilor de publicitate iar în aceste condiții este excesiv a se susține că reclamanta nu justifică un interes propriu în constatarea nelegalității procedurii de selecție întrucât nu a avut calitatea de participant deși chiar nelegalitatea invocată a împiedicat-o să aibă aceasta calitate.

Nu poate fi analizată din prisma interesului nici susținerea intervenientului ca reclamanta nu justifică un folos practic deoarece la data selecției nu îndeplinea condiția eliminatorie a experienței similare. Anterior examinării îndeplinirii condițiilor de participare la selecție instanța trebuie să analizeze legalitatea organizării acestei selecții din prisma dispozițiilor art.35 alin.6 din OUG 109/2011 aceasta fiind critica de nelegalitate prioritară în stabilirea legalității procedurii de selecție.

În atare situație, Curtea reține că reclamanta a justificat legitimarea procesuală activă și implicit interes în cauză deoarece a dovedit că este titulara al unui drept subiectiv sau al unui interes legitim privat (de a avea posibilitatea de a se înscrie la procedura de selecție) ce se pretinde a fi încălcat prin actul administrativ a cărui anulare o solicită.

Analizând recursul declarat de reclamanta Curtea constata ca criticile de nelegalitate sunt subsumate motivelor de casare prevăzute de art.488 pct.5 și 8 Cod proc. civila.

Potrivit dispozițiilor art. 488 pct. 5 C.pr.civ. casarea hotărârii poate fi dispusă dacă "prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură prevăzute a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității."

Cel de-al cincilea motiv de casare prevăzut de art.488 cod proc.civila vizează neregularități de ordin procedural și care sunt sancționate cu nulitatea de art. 174 C.pr.civ.

Potrivit art. 174 C.pr.civ.: "(1) Nulitatea este sancțiunea care lipsește total sau parțial de efecte actul de procedură efectuat cu nerespectarea cerințelor legale, de fond sau de formă. (2) Nulitatea este absolută atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public. (3) Nulitatea este relativă în cazul în care cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes privat."

Susținând acest motiv de casare recurenta reclamanta a invocat nelegalitatea hotărârii motivat de încălcarea principiului contradictorialității prin faptul ca instanța de fond s-a pronunțat pe excepția lipsei de interes fără a o pune în discuția părților. Din analiza hotărârii instanței de fond se constata ca hotărârea a soluționat fondul acțiunii. În considerente instanța de fond s-a raportat și la interesul justificat de reclamanta prin introducerea acțiunii în contencios aspect invocat de către pârât prin întâmpinare ca apărare de fond și de care reclamanta avea cunoștință ca urmare a comunicării întâmpinării.

La judecata cauzei în fond reclamanta a expus apărările prin răspunsul la întâmpinare și notele scrise depuse având posibilitatea să își formuleze apărări referitoare la condiția interesului în formularea acțiunii în contencios administrativ astfel încât, cum nu poate fi reținută încălcarea principiului contradictorialității, aceasta critica va fi înlăturată.

Al doilea motiv de casare este întemeiat pe dispozițiile art.488 pct.8 Cod proc.civila. Curtea reține ca motivul prevăzut de art. 488 pct. 8 NCPC poate fi invocat atunci când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

Textul are în vedere situațiile în care instanța recurge la dispozițiile legale ce sunt de natura să ducă la soluționarea cauzei, dar fie le încalcă, în litera sau în spiritul lor, fie le aplică greșit.

În speță, recurenta invocă aplicarea greșită a art.18,29,35 și 64 din OUG nr. 109/2011 aprobată prin Legea nr. 111/2016.

În ceea ce privește motivul invocat cu prioritate de către recurenta respectiv aplicarea greșită a dispozițiilor art.35 alin.6 din OUG 109/2011 Curtea reține ca potrivit acestor dispoziții: "(6) Anunțul privind selecția directorilor se publică, prin grija președintelui consiliului de administrație, în cel puțin două ziare economice și/sau financiare de largă răspândire și pe pagina de internet a întreprinderii publice. Anunțul include condițiile care

trebuie să fie întrunite de candidați și criteriile de evaluare a acestora. Selecția se realizează cu respectarea principiilor nediscriminării, tratamentului egal și transparenței.”

Prin aceste dispoziții legiuitorul a intenționat reglementarea unei proceduri obligatorii de publicitate pentru aducerea la cunoștință persoanelor interesate a organizării procedurii de selecție.

Aceasta procedura se realizează strict prin două moduri :publicare în cel puțin două ziare economice și/sau financiare de largă răspândire și pe pagina de internet a întreprinderii. Curtea constata ca legiuitorul a stabilit în mod riguros și detaliat aceasta procedura prevăzând în ce fel de ziare trebuie sa fie publicat anunțul. Dacă legiuitorul intenționa să lase la latitudinea președintelui consiliului de administrație alegerea ziarelor nu mai menționa expres condițiile pe care trebuie să le îndeplinească acestea respectiv, ziar economic/financiar și de largă răspândire.

O prima condiție este aceea ca ziarul sa fie economic sau financiar ceea ce înseamnă că publicația să acopere domeniul economic și/sau financiar. Aceste publicații sunt dedicate strict unor domenii economice specifice, care centralizează tot ce înseamnă informație din toate sectoarele economice,oferte, licitații din toate domeniile, breviarul evenimentelor, programe de finanțare etc.

În ceea ce privește condiția ca ziarul sa fie de largă răspândire Curtea constata ca aceasta noțiune include publicațiile care apar la nivel național și care sunt distribuite pe întreg teritoriul țării. Un ziar local cum este (...) nu poate fi considerat un ziar de largă răspândire acesta fiind distribuit numai in zona si nicidecum pe tot teritoriul tarii iar faptul ca poate fi accesat on line nu se încadrează în condiția de „largă răspândire”cu atât mai mult cu cat în ceea ce privește mediul on line legiuitorul a prevăzut expres publicarea anunțului pe pagina de net a companiei.

În cauza, anunțul a fost publicat în ziarele (...) și (...).

Întrucât aceste ziare au un profil jurnalistic de actualități, investigații, editorial și opinii, interviuri, nefiind publicații cu caracter economic/financiar astfel cum dispune art.35 alin.6 nici această condiție prevăzută de acest text nefiind îndeplinită.

Astfel, Curtea constată ca publicitatea concursului a fost realizata cu încălcarea regulilor prevăzute de art.35 alin.6 teza 1 din OUG 109/2011 și apreciază ca prin nerespectarea acestor dispoziții a fost încălcat principiul „tratamentului egal și transparenței” prevăzut de legiuitor în teza a doua a acestui articol.

Selecția pentru postul de director a CN (...) Constanta fiind realizata cu încălcarea dispozițiilor art.35 alin.6 OUG 109/2011 ce reglementează modul de organizare a selecției, obligatorii pentru legalitatea procedurii, prezumția de legalitate a fost răsturnata astfel încât instanța urmează să dispună anularea procedurii de selecție contestate.

În cadrul acestui motiv de casare recurenta reclamanta a invocat si aplicarea greșita de către instanța de fond a dispozițiilor art.35 alin.4,5 si art.29 la care face trimitere art.35 din OUG 109/2011 aprobată prin Legea 111/2016.Aceste dispoziții invocate de reclamanta în acțiune și analizate de către instanța de fond privesc organizarea procedurii de selecție din prisma stabilirii criteriilor de selecție dar și a modului de stabilire a acestor criterii și a condițiilor de participare. In condițiile în care Curtea a constatat nelegala procedura raportat la prima condiție, prioritara, de a asigura o publicitate corecta si cu respectarea principiilor stabilite de legiuitor modul de stabilire a criteriilor nu va face obiectul analizei instanței de recurs cu atât mai mult cu cat reclamanta neavând posibilitatea de a participa la selecție criteriile stabilite nu au vătămat-o în dreptul subiectiv invocat în susținerea interesului propriu în cadrul acțiunii promovate. Din același considerent nu va fi analizata nici susținerea intervenientului referitoare la neîndeplinirea de către reclamanta a criteriului de selecție referitor la experiența similară.

Pe cale de consecință,fata de considerentele sus expuse Curtea, apreciind ca incident temeiul de casare prevăzut de art.488 pct.8 Cod proc civila referitor la aplicarea și interpretarea dispozițiilor art.35 alin.6 OUG 109/2011, va admite recursul și casând sentința atacata va admite acțiunea dispunând anularea procedurii de selecție. Având în vedere soluția data cererii principale cererea de intervenție va fi respinsa.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Califică drept apărări de fond excepțiile lipsei calității procesuale active a reclamantei și lipsei interesului în promovarea cererii de chemare în judecată, invocate de către intervenientul (...).

Admite recursul declarat de recurenta reclamantă - (...), cu domiciliul în (...), str. (...), nr. (...), bl. (...), sc.(...), ap.(...), împotriva Sentinței civile nr. 147/28.09.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 2097/118/2017 în contradictoriu cu intimata pârâtă – C.N. (...)S.A. CONSTANȚA, cu sediul în (...), Incinta (...), Gara Maritimă și intervenientul în interes alăturat - (...), cu domiciliul în (...), str. (...) nr. (...), județ (...).

Casează în tot sentința recurată și rejudecând dispune:

Admite cererea de chemare în judecată.

Anulează Procedura de selecție pentru ocuparea funcției de *Director General* al CN (...)S.A. inițiată în baza Hotărârii Consiliului de Administrație nr. 24/28.11.2006, Procesul-verbal privind verificarea și evaluarea conformității administrative și eligibilității dosarelor privind candidatura pentru funcția de Director General și Director Economic nr. 3098/27.01.2017 în ceea ce privește funcția de Director General precum și actele ulterioare de numire în funcția de *Director General* al CN (...)S.A. întocmite urmare a Procedurii de selecție pentru ocuparea funcției de *Director General* al CN (...)S.A. inițiată în baza Hotărârii Consiliului de Administrație nr. 24/28.11.2016.

Respinge cererea de intervenției accesorie formulată de intervenientul (...) ca nefondată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică azi, 28 ianuarie 2019.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

L.B./07.02.2019
Jud.fond (...)
Red.dec.jud. (...)/28.02.2019
5 ex./28.02.2019

